

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 17,10 + 0,90 (HST) = 18 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)
	J Time Committed Á délaí convenu	

No. 2.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(592.)

Thursday,

Vol. 29.

March 28,

2019

Published by ABE, P. O. Box 176, Toronto „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

Tel.: 416/530-4222, Praha: 222-261-811; E-Mail: abe@satellite1-416.com

satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravycy.ca — satellite416.com

I letos je *Satellite* mediálním partnerem festivalu *Czech That Film*

Ve dnech 25. - 28. dubna se uskuteční v kině *Revue* (400 Roncesvalles Ave., Toronto) festival českého filmu během čtyř dnů uvidíme pět českých filmů. Tři z nich jsou z období nástupu totality či nástupu normalizace dva bychom mohli zařadit do kategorie *road movie*. Všechny vytvořila mladá generace filmařů, která začala tvořit až po roce 1989. Z této skupiny je nejstarší David Ondříček (*1969) a nejmladší slovinský režisér Olmo Omerzu, který se narodil v Lublani 24. listopadu 1984. Jedná se tedy o profil jedné filmové generace, z nichž nejmladšímu je pětatřicet a nejstaršímu padesát let. Při tom mají za sebou již řadu filmů. Všechny filmy na festivalu pocházejí z roku 2018, jsou opatřeny anglickými titulky, což je svým způsobem výhodou, protože úvodní Špačkův film *Zlatý podraz* je z části i ve francouzštině.

Čtvrtek - 25. dubna 2019, 18:30

Zlatý podraz (Golden Sting)

režie Radim Špaček

Jako první film Radima Špačka je uváděn dvanáctiminutový snímek z roku 1995, natočený ještě na FAMU, *Ve svém bytě bydlím sám*. Ve stejném roce natočil dokumentární film ze Sarajeva *Mladí muži poznávají svět*. 4. února 2010 měl premiéru Špačkův celovečerní film *Pouta*, který režíroval podle původního scénáře Ondřeje Štindla. Film získal pět cen české filmové kritiky (za režii, scénář, hlavní mužskou roli, objev roku a za nejlepší film roku 2010), při udílení cen Český lev získala *Pouta* rovněž pět ocenění. Radim Špaček získal Českého lva za režii a *Pouta* za film roku (wiki).

Zlatý podraz

Foto: mksklatovy.cz

V jeho nejnovějším filmu, *Zlatý podraz* Špaček překvapil, že se zabývá dávnou sportovní historií. V prologu je příběh basketbalového trenéra Valenty, který zahynul za okupace, ale hlavní děj se dá rozdělit do dvou částí. V první se jedná o Mistrovství Evropy v Ženevě, které se konalo od 30. dubna do 4. května 1946 a který basketbalisté věnovali památce svého trenéra. Film zachovává historické pozadí a dokonce používá historický rozhlasový záznam. Ve filmu není zmínka o ME v Praze v roce 1947, kdy Československo prohrálo ve finále se Sovětským svazem 37:56. Můžeme pominout i Olympijské hry v Londýně 1948, kdy Československo skončilo až sedmé.

V druhé části se jedná již o Mistrovství Evropy z roku 1951. Na tomto ME prohrálo Československo ve skupině B se SSSR 37:53, přesto se dostalo až do finále, kde se Československu proti stejnému soupeři podařilo vyrovnat v koncovce zápasu na 44:44 a jednu sekundu před koncem zápasu faulovaný Ilmar Kullam házel trestný hod, který sice byl úspěšný, ale jeden rozhodčí signalizoval, že hráč šlápl přitom na čáru během pokusu, proto koš neuznal. Konzultace s dalším rozhodčím nakonec měla za následek uznání bodu a tak Československo ztratilo jeho druhý mistrovský zápas se Sovětským svazem a o jediný bod prohrálo 44:45. Film však ukazuje i jiné řešení v zákulisí.

Druhá linie je milostný příběh hravího trenéra Franty (Filip Březina) a tanečnice Michelle (Patricia Volny), která utekla do Švýcarska, jak před německou okupací, tak před

komunismem. Do jaké míry je příběh Franty z filmu *Zlatý podraz* totožný s příběhem trenéra, psychiatra Františka Hájka, který působil působil jako primář od roku 1952 v Opavě, zůstává otázkou. Ale nesešňerovávejme tento dramatický filmový příběh historií. Atmosféru padesátých let v československém sportu, kdy se třeba hokejisté dostali do kriminálu, vystihuje dokonale.

Pátek - 26. dubna 2019, 19:00

Jan Palach

režie Robert Sedláček

Poprvé jsem se setkal s Robertem Sedláčkem ve filmu *Pravidla lži* z roku 2006. Děj se odehrává v terapeutické komunitě. *Pravidla lži* získala dva České lvi. Z roku 2011 je snímek *Rodina je základ státu*. Manažér banky Libor Pokorný má pěknou rodinu, nemocné dítě, vypadá jako slušný člověk, ale zároveň při tom vytuneloval banku. Utíká před zákonem a při tom si všimá života kolem sebe. Jak to pojmenoval kritik Jan Lukeš, film pojednává o tunelářích s lidskou tváří. Rovněž skvělý byl devítidílný seriál *České století*. Zachycuje hlavní období našich dějin. Od Masarykova exilu, přes Mnichov, heydrichiádu, Únor 1948, procesy v padesátých letech, srpen 1968, Chartu 77, sametovou revoluci až po rozdělení Československa. Film *Jan Palach* patří k jeho posledním filmům.

Jestliže jsme nedávno na TIFF viděli trilogii Agnieszky Holland *Hořící keř*, která popisuje to, co se dělo po Palachově činu na Václavském náměstí, polská režisérka se nedržela čistých fakt, ale perfektně vystihla dobu normalizace, Robert Sedláček naopak ukazuje to, co se dělo před 16. lednem 1969 a tímto okamžikem také celý film končí. Jak tehdy popsal celou situaci můj spolužák Jan Rafaj. Případá mi to jako

Režisér Robert Sedláček

Foto: Finále Plzeň

kleště, které nás stále pevněji svírají. Sedláčkovi, který se narodil čtyři roky po Palachově činu, se dokonala podařilo vystihnout atmosféru podzimu 1968, selhání mnohých, ve které mladí lidé věřili, vliv evangelického prostředí, které ukazovalo k hodnotám, které přesahují lidský život (Janu Palachovi jsme věnovali první číslo letošního roku).

Sobota 27. dubna 2019, 16:00

Všechno bude (Winter Flies)

režie Olmo Omerzu

Film byl uveden na Torontském mezinárodním filmovém festivalu v loňském roce a byl nominován za Českou republiku na Oscara v letošním roce. Nedostal se však do užšího výběru. Omerzu se narodil v Lublani 24. listopadu 1984. Nejprve se věnoval komiksu. V letech 2004 až 2011 studoval na pražské FAMU. Na Berlinale se objevily dva jeho předchozí filmy *Příliš mladá noc* (2011) a *Rodinný film* (2015).

Jestliže *Rodinný film* je o dvou dospívajících mladých lidech, které rodiče nechají sami doma, pak *Všechno bude* je o dvou nedospělých klucích, kteří se naopak z domova vydávají na cestu v ukradeném autě. Jedná se o *road movie*, ale také o

Všechno bude

Foto: TIFF

touze po svobodě. Jsou zde dvě roviny. Pohledy dospívajících čtrnáctiletého Máry (Tomáš Mrva) a dvanáctiletého Heduše (Jan František Uher) jsou nejen odlišné od pohledu dospělých, ale jiný je i zorný úhel pohledu u obou hrdinů. Zatímco Mára spíše filosofuje, Heduš vidí svět jednoduchou optikou. Obzvláště se to projeví, když vezmou mladou stopařku (Elišku Křenkou). Aby jejich cesta měla smysl, vypraví se za Márovým dědečkem (z Márova pohledu je to hrdina z druhé světové války, ve skutečnosti je to typický představitel komunistických struktur). Jenže padnou do rukou dvěma ambiciózním policistům (Lenka Vlasáková a Martin Pechlát). Střetává se svět dětí a dospělých. *Nechybí pepř surové ironie a vypočítavosti dětí i dospělých, který komplikuje děj, a přesto je v tom dramatickém oblouku a zlomyslnosti zachovaný i kus dětské čistoty a náznak pohádky, odvislé od prastaré moudrosti a intuice, která nám koluje krví. Kus dojemného zvířecího instinktu, který udává ptákům směr letu a malému klukovi velí, kam a za kým musí právě teď jet, a k němuž by se kluk, co dělá ramena, nikdy nepřiznal. Leda opravdovému kamarádovi a teprve nakonec. Ani žánr není banální a umělý, ale spletený z několika pramenů najednou jako život sám - misí se tu road-movie s iniciačním přerodem a záchrannou misí a s onou pohádkou, kdy hrdina a jeho pomocník na cestě, která jak se ukáže, má svůj cíl a může a nemusí dobře dopadnout, potkává dobré i zlé bytosti, svůdné sirény i podlé podvodníky, a překonává překážky* (Jitka Cardová – čsfd.cz). Producent filmu Jiří Kopecký mně po

Pokračování na str. 5

Kalendář
www.kalendar.zpravy.ca

29. 3. (pá) 20:00
Avalanche
Jarní zábava
505 Queensway E, Unit 2, Mississauga
**
7. 4. (ne) 10:00
Velikonoční bazar
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

7. 4. (ne) 15:00
Vzpomínka na okupaci Československa
Ing. J. Vila
Masaryktown Residences
450 A Scarborough Golf Club Rd., 3. patro
Masaryktown

19. 4. (pá)
Velkopáteční bohoslužby
Evangelický kostel sv. Pavla - 11:00
1424 Davenport Rd., Toronto
Kostel sv. Václava – Křížová cesta
496 Gladstone Ave., Toronto
Kostel sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Drive, Mississauga,
Luteránský kostel sv. Lukáše – 13:00
3200 Bayview Ave., Toronto

25. 4. (čt) 18:30
Zlatý podraz
Czech That Film
400 Roncesvalles Ave., Toronto

26. 4. (pá) 19:00
Jan Palach
Czech That Film
400 Roncesvalles Ave., Toronto

26. 4. (pá) 20:00
27. 4. (so) 16:00 a 20:00
28. 4. (ne) 16:00
Rošáda
Nové divadlo s B. Munzarovou
Maja Prentice Theatr
3650 Dixie Rd., Mississauga
416/463-3182
nove.divadlo@gmail.com

27. 4. (so) 16:00
Všechno bude
Czech That Film
400 Roncesvalles Ave., Toronto

27. 4. (so) 19:00
Tátova Volha
Czech That Film
400 Roncesvalles Ave., Toronto

28. 4. (ne) 16:00
Dukla 61
Czech That Film
400 Roncesvalles Ave., Toronto

12. 5. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Duo Ventapane
Mona Širaiši
Martin Karliček
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

25. 5. (so) 11:00
Maroško
Devátý ročník recitační soutěže poezie
Kostel sv. Pavla
1424 Davenport Rd., Toronto

- 1.6. so
v případě deště 2.6. (ne)
Dětský den na Masaryktownu

22. 6. (so)
Český a Slovenský den
na Masaryktownu

Vzpomínka na 80té výročí okupace Česko-Slovenské republiky

Neděle 7. 4. v Masaryktown Residences, 3. patro, od 15 to 17 hodin, 450A Scarborough Golf Club Road, Toronto

Přednáška bude obsahovat dokumentární videa a Vaši účast na debatě.

Přednášku připravil Ing. Jerry Vila. Vstupné je \$ 7, MMI členové \$ 5.

NOCTURNES IN THE CITY PRESENTS:

Tamezo Narita - Rentaro Taki
Teiichi Okano - Akira Miyoshi
Zdeněk Fibich - Leoš Janáček
Bohuslav Martinů

DUO

Mana Shiraishi - violin
Martin Karliček - piano

VENTAPANE

12. May at 5 PM St. Wenceslaus Church (496 Gladstone Ave. Toronto)
TICKETS: \$25.00 at the door info: www.nocturnesinthecity.com or 416 481 72 94

Easter presentation, by Etobicoke Christian group
Delicious 3 course lunch will be served.

It is presented by Suzanne Beresich, popular speaker and professional musician.
(chairperson Eva Kupisz - Ing E. Macková)

Date: Wednesday, April 24, 2019 Time: 12-2.30 pm.
Canadian Restaurant, Six Point Plaza, 6230 Dundas Str. W., Etobicoke
RSVP: Nora – 416/237-1340 Cost: \$ 25.-

Czech & Slovak Institutions

- České velvyslanectví**
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
- Slovenské velvyslanectví**
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699
- Český generální konzulát**
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00
- Honorary consulate of the Czech Republic**
- Calgary, AB**
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
850 - 10655 Southport Rd. SW
Calgary, AB T2W 4Y1
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 269-3939
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz
- Montreal, Quebec**
Honorary Consul: JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz
- Vancouver, BC**
Honorary Consul:
Karel Večeřa Galland P. Eng
email: czechconsulbver@gmail.com
adresa: 1700-200 Granville Street,
Vancouver V6C 1S4
úřední hodiny: každý pátek 13:00-15:00
- Victoria, BC**
Honorary Consul: Jim H. Reed
2555 Cotswold Road
Victoria, B.C. V8R 3S3
Tel.: 1-250-360-7418,
E-mail: jim.synachor@gmail.com
Honorary viceconsul: Lenka Storzler
1652 Mountbatten Place,
Victoria, BC, V8S 5J9
tel: 1-250-888-1974
E-mail: victoria@honorary.mzv.cz
úřední hodiny jsou vždy první středu v měsíci,
12:00 - 15:00
- Honorary consulates of the Slovak Republic**
- Calgary, AB:**
Eva Hadzima, Honorary Consul
Consular Office of the Slovak Republic
450 Pine Creek Road
Heritage Point, AB, T1S4J9
Tel.: 403-266-2760; fax: 403-256-1413
E-mail: evahadzima@skconsulate.ca
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan
- Montreal, QC**
Dezider Michaletz, Honorary Consul
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
- Toronto, ON**
Michael Martinec, Honorary Consul
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
Tel.: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Jurisdiction: Province of Ontario
- Vancouver, BC**
Pavol Hollosy, MBA, Honorary Consul
8691 Allison Street, Richmond, BC
Tel.: 604.277.5774 • Cell: 604.910.4565
Fax: 604.277.5774 Email: phollosy@gmail.com

Otázky pro Barboru Munzarovou před představením Nového divadla *Rošáda*

Nejprve Vám chci poděkovat za to, že přijedete do Toronta a za rozhovor. Zároveň se omlouvám, že o Vás vím velice málo, takže se necítím nejpovolanějším pro tento rozhovor. Přesto jsem si připravil pár otázek:

ABE: Narodila jste se v Praze, ale začínala jste v Plzni. Co vás přivedlo na západ Čech? Máte zvláštní vztah k městu. V Plzni se odehrává každoročně filmový festival Finále, navštívila jste někdy tento festival, který má komorní ráz?

BM: Mé první angažmá v plzeňském divadle J. K. Tyla považuji za jednu z nejkrásnějších etap mého hereckého života. Hned po absolvování DAMU - Divadelní Akademie Múzických Umění v Praze, mi nabídl angažmá v tomto divadle, kde shodou okolností začínala i moje maminka, můj tehdejší šéf studijního ročníku, ředitel Divadla J. K. Tyla v Plzni a současný ředitel Národního Divadla v Praze, pan Jan Burian. Plzeň jsem si tenkrát velmi rychle zamilovala. Kolegové v činoherním souboru mě vlídně přijali mezi sebe a měla jsem štěstí na krásné role s velkým, barevným a zajímavým charakterovým rozptylem. Město Plzeň má své osobité kouzlo, do přírody je všude blízko, zkrátka prožila jsem tam krásných, šťastných prvních pět let své herecké dráhy. A co se týče filmového festivalu, byla jsem tam jedenkrát i jako hlavní herecký host, když jsme s filmovým režisérem Jiřím Strachem představovali televizní film *Vůně vanilky*, kde jsem hrála hlavní roli. Tento film je z období osvobození z druhé světové války a částečně se v Plzni přímo odehrává.

ABE: Film, divadlo, televizní seriály; v kterém žánru se cítíte nejlépe?

BM: Každá tato herecká disciplína má své osobité kouzlo. Myslím ale, že já jako takový poctivý základ vnímám hlavně divadlo. Přímý kontakt s divákem, předávání energie tady a teď, jeden jediný pokus ten který večer, žádná možnost dalšího a dalšího *opravného, vylepšovacieho* záběru... Role s reprízami většinou krásně zraje, prohlubuje se určitá herecká jistota, opodstatnění jednání a motivů jednotlivých situací a figur ve hře. Zkrátka myslím si, že pro profesi herece, je divadlo základ a platforma na získávání kořenů a určité profesní jistoty, která roste s hereckými příležitostmi. Práce před kamerou má svá specifika, je třeba hledat tu správnou míru hereckých prostředků a autenticity, jde mnohdy daleko více o jemnější jemnou kresbu a uvědomění si práce s detailním záběrem. Myslím ale, že bezprostřední kontakt s divákem v divadle je pro mne nejcíp.

ABE: Paul Simon v jedné své písničce si klade otázku je divadlo skutečně mrtvé? Tuším že Joan Baezová tuto otázku upravila na je církev skutečně mrtvá? V čem si myslíte, že je divadlo stále živé, a naopak má církev ještě něco říci dnešnímu světu? Divadelní scéna a kostel jsou jediná dvě místa, kde mohou lidé dnes zaslechnout živé slovo. Lze to něčím nahradit?

BM: Myslím si, že nelze. Z mého pohledu je celý Vesmír o předávání energie, o jemných energetických vibracích, které přenášejí ve svém dalekosáhlém dopadu velké věci, emoce, myšlenky. Takto funguje Vesmír jako celek, jako podstata. Myslím, že se pomalu lidé po celém světě opět probouzejí a hledají smysl života a návrat k přírodě a jejím zákonům je vede od technologií a hektického, chaotického, zrychleného způsobu života. Divadlo, myslím, ať už v jakémkoliv formátu, setkávání herece s publikem nevymizí - jen odráží svoji formou obraz doby. A víra jako taková, ať už církví institucionalizovaná, či nikoliv, je podstata každého jedince, ať už si to připouští, nebo ne. Forma té výměny energie, mluveného, živého slova se tedy podle mého názoru může a asi bude do jisté míry měnit, ale podstata ne.

ABE: Když jste v roce 1980 přišel do Kanady, byl jste na návštěvě u jednoho lékaře, který se úspěšně zapojil do zdejšího života, chtěl se velice rychle asimilovat ve zdejším prostředí a řekl mi: „Jediné co navštěvují z krajanského života, je Nové divadlo, které je vynikající.“ Později jsem se dověděl, že existuje i ve Vancouveru *Divadlo za rohem* a že je zřejmě více takových souborů. Proč jste se rozhodla zkusit hrát v Torontu? Je to pro Vás určitá výzva anebo je za tím spíše zvědavost?

BM: Když jsem byla malá, hrála v Torontě v Novém divadle moje maminka a tatínek ji tehdy jako režisér inscenace doprovázel. Velmi jsem tehdy jejich cestu do Toronta prožívala a přála jsem jim ten, pro mne tehdy nedosažitelný, výlet a cestovatelskou zkušenost z celého srdce. Cestování

miluji, je to radost mého života, ze které čerpám inspiraci a sílu. Říkala jsem si a dospívajíc jsem si i tajně přála, jak by bylo nádherné, kdyby se mi někdy v budoucnu poštěstilo zažít stejnou divadelní torontskou zkušenost, jakou si dopřáli moji rodiče s torontským *Novým Divadlem* před lety. A vidíte, Vesmír mé tajné přání vyslyšel a tato nabídka potkala i mne. Můj dlouholetý kamarád, bývalý kolega z plzeňského divadla, herec, autor a režisér Tonic Procházka mě oslovil a já nezaváhala ani na vteřinu.

ABE: Vyrůstala jste v herecké rodině, hovořilo se u vás doma o divadle, o filmu, o výtvarném umění, co vám bylo v dětství nejbližší? Otec byl automobilový závodník, zajímal vás sport? Jezdíte ráda autem?

BM: Živě si vybavuji večery, kdy jsme již pozdě večer usinaly s moji sestrou v dětském pokoji, dveře do kuchyně byly pootevřené a tam téměř denně do noci rozmloovali o divadle oba moji rodiče, právě se navrátilí z večerního představení. Nešlo se těmto tématům vyhnout. Tatínek mě ale, možná i právě proto, vedl od malička ke sportu. Dělal jsem závodně atletiku, hrála volejbal, jezdila na koni, šla mi i sportovní gymnastika, bavilo mě tancování, step... Původně jsem se nejdřív dokonce hlásila na Fakultu tělesné výchovy a sportu, osud ale kartami zamíchal, v době mé přihlášky na vysokou školu se talentové zkoušky na DAMU dělaly termínově dříve, štěstí zapracovalo a já byla na první pokus přijata na Divadelní fakultu AMU. Vlastně mě to tehdy trochu i zaskočilo. Mé srdce si nedokázalo vybrat a po hereckých zkouškách jsem na rozdíl od spolužáků, kteří mířili do uměleckých pražských kaváren, utíkala na tréninky a celý první a druhý ročník jsem si splňovala limity pro přijetí na Fakultu tělesné výchovy a sportu. Nakonec mě ale divadlo přece jen pohltilo celou a na sport zbyla kapacita jen jako na radostné hobby a kompenzaci rádobu intelektuálně uměleckých debat, které asi neminou žádného vysokoškolačka, který studuje umělecké obory.

ABE: Cestovala jste tedy. Která země na vás udělala největší dojem? Která po kulturní stránce? Nedávno bylo v televizi udílení oscarů, máte vztah k tomuto druhu zábavy nebo dáváte spíš přednost malým formám?

BM: Vzhledem k tomu, že jsem takzvaně „na volné“ noze teprve asi pět let, dlouho jsem se musela učit, že jsem teď tedy pánem svého času a já a mohu s ním nakládat dle svých potřeb a chutí. Už jsem to ale zaplat'pánbůh pochopila, dokázala jsem vystoupit z toho začarovaného kruhu, divadlo, dabing, televize, práce, práce, práce... a posledních pár roků s manželem objevujeme tu vnitřní volnost a poznání, že opravdový život existuje i mimo divadlo. Manžel je také jachtař, pořídili jsme si tedy obytný vůz a jezdíme v něm po Evropě i po vlastech českých. Na jachtařské závody, na několikadenní divadelní zájezdy, na lyže do italských

Dolomit, v létě k moři. Na tomto typu cestování miluji to záměrné neplánování. Ona se ta cesta totiž vždycky nějak vyvrbí sama během výletu. Vloni v létě jsme měli krásné tři týdny, projeli jsme Rakouská jezera, italské Lago di Garda, Pisu, Sienu, Florencii a skončili jsme na ostrově Elba v soukromém kempu na malé, téměř prázdné pláži, kousek od malebného přístavu. Malá motorečka a kola v kufru, nafukovací *paddleboardy* a svoboda, klid a volnost. V zimě rádi utrhneme pár týdnů a odlétáme na jih Thajska do Andamanského moře na jižní ostrovy, masovým turismem příliš nedotčené Ko Lanta, Ko Ngai a Ko Bulon. To je vždy ráj na zemi a totální vyplenění všech přebytečných věcí z přeplněné hlavy. Letos jsme si dali zážitkově Maledivy a když se potřebujeme jen na chvíli ohrát, odlétáme na jaře a na podzim na týden do Egypta. S dcerou jsem si dala Dubaj a Španělskou Malagu... Zkrátka, jak je v diáři pár dní volno a jsou našetřené nějaké peníze, vyrazíme na cesty, jak to jen jde. Baví mě samotné cestování. Čeká mě prozkoumat Bali, chystáme se na Sri Lanku... jsem zkrátka šťastná, když mohu poznávat, anebo se i vracet na již osvědčená místa. Výlet do Kanady, do Toronta, je pro mě tedy za odměnu.

ABE: Autorem hry *Rošáda* je Jakub Nvota. Více je znám jeho otec Juraj, který debutoval jako herec ve filmu *Dušana Hanáka Růžové sny*. V roce 2012 natočil Juraj Nvota film *Konfident*. Znamená to, že oba máte podobné herecké DNA?

BM: Jakub je neuvěřitelně talentovaný a sečtělý, velmi nadaný mladý režisér a autor. Je zároveň i herec, což jeho pojetí režirování a něžné a laskavé práce s hercem přináší velmi obohacující rozměr empatického náhledu do duše vyděšeného herce, který je pokaždé s novou rolí jakoby úplně na začátku. Já s ním zkouším vždy velmi ráda. Je to ale vždy krapet za odměnu, protože Jakub má teď nasmlouvanou práci zhruba na tři roky dopředu a to někdy zkouší zároveň třeba i dvě představení najednou, či se mu práce překrývá. Že jsme ani jeden nespádlí příliš daleko od stromu, je tedy asi pravda.

ABE: *Rošáda* je šachový tah, kdy král jde o dvě políčka do strany a věž táhne na políčko, které bylo vedle krále. Rozlišujeme velkou rošádu a malou. O jakou rošádu se jedná zde?

BM: Samozřejmě, že se jedná o velkou rošádu! Možná tu největší! Děje se totiž v rámci manželského soužití, ale nechci nic prozrazovat dopředu!

ABE: Kdo bude v torontském představení s vámi hrát a na koho se můžeme těšit?

BM: V roli mého manžela vystoupí Martin Bonhard a jeho sourozence si zahrají Bohdan Zatovkaňuk, Lenka Nováková, Radka Tamchynová a Zuzana Novotná. Zahraje si i Vladko Straka, ale více už nebudeme prozrazovat.

Aleš Březina

Nové divadlo v Torontě vás zve na komedii Jakuba Nvoty

ROŠÁDA

V hlavní roli populární česká herečka
Barbora Munzarová

Torontská (převzatá) režie:
Lenka Nováková

Pátek
26. 4. 2019
20:00 hodin

Sobota
27. 4. 2019
16:00 a 20:00 hodin

Neděle
28. 4. 2019
16:00 hodin

Rezervace
416.463.3182
nove.divadlo@gmail.com

Maja Prentice Theatre
3650 Dixie Road, Mississauga

facebook.com/novedivadlotoronto

Czech that Film

Pokračování ze str. 1

premiéře v Torontu řekl: V češtině je název *Všechno bude* naprosto rozdílný od anglického *Winter Flies*. Název filmu je uveden až na konci, kdy vidíme jejich příběh a říkáme si, co vlastně ty kluky všechno čeká. Jaký život je pro ně připravený, jak moc se budou muset naučit s tím systémem žít. Jak moc se budou muset přizpůsobit. Ten dospělý svět je racionální, manipulativní, nějakým způsobem zákeřný, ale ne v nějak přehnané míře. Je tam filmařsky zajímavý příběh napětí mezi tím, co je a co se musí přijmout. Kluci ve filmu hráli dost spontánně. Příprava na natáčení byla velice pozitivní a Eliška Křenková, která ve filmu hraje spolu s režisérem, je provedla určitým tréninkem. Naučili je, jak s tím herectvím pracovat a zároveň záměrem bylo, aby se mohli do toho prosadit oni zcela autenticky.

Sobota 27. dubna 2019, 19:00

Tátova Volha (Patrimony)

režie Jiří Vejdělek

Režisérovy filmy táhnou diváky. Statisticky patří k nejúspěšnějším režisérům poslední doby. Ještě než se začal

Tátova Volha

Foto: idnes.cz

věnovat filmu, přivydělával si na sportovní vysoké škole jako karikaturista a povídkář pro různé humoristické časopisy („... vyrostl jsem v tak nuzných podmínkách, že jsem i svůj dětský pokoj musel sdílet se svým mrtvým dědou. Pokud mé příspěvky neotisknete, budu nucen k nejhoršímu – zaslat Vám další,“ napsal jako osmnáctiletý ve svém dopisu do redakce Dikobrazu - wiki). Debutoval filmem *Účastníci zájezdu* v roce 2006. Film byl divácky úspěšný a Eva Holubová získala za něj ocenění na MFF Tribeca v New Yorku za nejlepší ženský herecký výkon. Dále natočil filmy *Ženy v pokušení* (2010) a *Muži v naději* (2011). Nyní chystá film *Krasosmutnění*, který by měl přijít do kin 2020.

I devadesátiminutový snímek *Tátova volha* je road movie. Film začíná smutečním obřadem za zemřelým Ludvíkem. V pozůstatosti se najde dětská kresba jeho syna Tomáše. Jenže to nevypadá, že se jednalo pouze o jednu aféru a tak se manželka Eva (Eliška Balzerová) a dcera Tereza (Tatiana Vilhelmová) vydají po stopách milenek manžela a otce Terezy. Milenky během doby ztratily šarm, přátelé jsou senilní, ale Tomáše ne a ne nalézt. Přitom obě ženy poznávají střední Čechy...

Neděle 28. dubna 2019, 16:00

Dukla 61

režie David Ondříček

Pro mne nejnámějším Ondříčkovým filmem byli *Samotáři* z roku 2000. Spolu s Jiřím Macháčkem napsal scénář k filmu *Jedna ruka netleská*. David Ondříček je synem věhlasného kameramana Miroslava Ondříčka. Přestože na FAMU studoval dokument, debutoval hraným filmem *Šeptej*. Na Berlinale v roce 2006 uvedl film *Grandhotel*.

Dvoudílný snímek *Dukla 61* měl předpremiéru na plzeňském festivalu *Finále* v loňském roce. Co je na filmu cenné, jsou

Dukla 61

Foto: hornický klub info

dokumentární záběry, které dodávají filmu autentičnost. Dobový týdeník – záběry z utkání ostravského Baníku s pražským Dynamem, jak se tehdy jmenovala Slavia. Ukázka z hornického města. Ačkoliv jinde byl byt pro mladé rodiny nedostupný, horníci v Havířově si nežili špatně. Vše ale bylo vykoupeno dřinou v nebezpečném prostředí.

Film zachycuje osudy rodiny elitního havíře na pozadí největší důlní katastrofy druhé poloviny 20. století, která měla být zapomenuta. Příběh (z) doby, kdy se socialisticky žilo, kapitalisticky pracovalo a kdy poslední z posledních byli prvními. Rok 1961. Gagarin letí do vesmíru a všechno je možné. V nejmladším městě republiky, Havířově, se lámou rekordy i charaktery – ve jménu hvězdy zářící nad výkladní skříní regionu, dolem Dukla, kde se chystají přejít z šestidenního pracovního týdne na pětidenní. Právě zde je nejkvalitnější uhlí, které je třeba v zájmu socialistického hospodářství vytěžit. Za každou cenu. Rodinné drama o odpovědnosti, ztrátách a smíření.

Milan Šlachta je revírníkem na Dole Dukla, jeho žena Marie je v domácnosti. Jejich osmnáctiletý syn Petr čeká se stejně starou dívkou dítě. Aby získal byt a zajistil svou rodinu, nastupuje do stejného dolu jako otec. Dne 7. 7. 1961 vypukne v dole požár. Uprostřed něj otcové, manželé, synové, kamarádi i nepřátelé, kluci mající před svatbou, muži těšící se na důchod. A na povrchu? Strach, chaos, panika, ale také statečnost a odhodlání zachránit ty, kteří zůstali pod zemí.

*„Dukla 61 je projekt, jehož zárodek jsme před třemi lety s Jakubem Režným našli na jedné stránce, v jednom odstavci legendární knihy Ivana Landsmanna *Pestré vrstvy*. Katastrofa nebyvalých rozměrů, o které se v širší společnosti neví,“ říká o počátcích práce na projektu jeho kreativní producent Michal Reitler a pokračuje: „Jakub pak strávil mnoho týdnů s pamětníky události, vytvořil rozsáhlou rešerši a s Matějem Podzimkem pak dvoudílný scénář.“*

Scénář Jakuba Režného a Matěje Podzimka převedl do filmové podoby David Ondříček, který uvádí: „Nechtěl jsem, aby Dukla 61 byla intelektuálním filmem, který zahlučuje diváka informacemi. Chtěl jsem natočit silný, emotivní film, kde se doslova přeneseme do prostředí havířů v roce 1961. Chtěl jsem, aby to byl film co nejopravdovější.“ Scenárista Jakub Režný k autentičnosti a faktické věrohodnosti snímku říká: „Při psaní jsem vycházel z technických rekonstrukcí události, vypracovaných báňskými odborníky a vzpomínek pamětníků, kterých se tragédie na Dole Dukla dotkla osobně. Film by nevznikl bez pomoci členů Klubu přátel hornického muzea z Havířova, kteří mi pomohli zorientovat se v „havířně““.

*„Přiznám se, že než jsem přečetla scénář k *Dukle 61*, neměla jsem o té tragédii ani tušení,“ říká představitelka hlavní ženské role Marthia Issová a pokračuje: „Pro mne je na tom silné, že je to příběh lidí, kteří skutečně žili a zemřeli kvůli lidskému selhání, navíc se o tom ještě nijak moc nemluvilo a tak mám pocit, že našim filmem můžeme přinést klid jejich duším i srdcím těch, kteří tu po nich zůstali.“ Ačkoli je důl výhradně mužským prostředím, věnuje se film výrazně také ženským postavám. Spoluscenárista Matěj Podziměk to zdůvodňuje: „Havíři se v mnohém podobají vojákům. Ale každý večer nebo ráno se vrací domů a jejich otrlost není ničím ve srovnání s tvrdostí těch, které na ně celý den čekají. To jsme nemohli minout.“*

Z původního dolu Dukla zbyly dnes už jen cca dvě poslední budovy (hlavní zachovalá budova byla v postprodukci přenesena ve 3D do natočeného materiálu), proto tvůrci natáčeli v dole Rako Lupky v Rakovníku, v dole Barbora v Karviné, v dole Žofie v Orlové–Porubě, v dolech Chlebovice a Paskov ve Frýdku–Místku, v exteriérech města Havířov a v Příbrami (Upoutávka ČTV).

Doufáme, že i letos budete s festivalem *Czech that Film* spokojeni. V příštím čísle, pokud vše vyjde se vypravíme na filmový festival *Finále* do Plzně.

Aleš Březina

Carnegie GALLERY

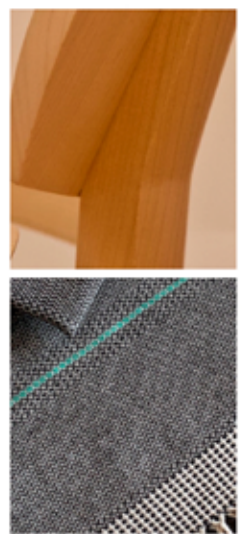
APRIL 5 - 28, 2019

reception: Friday April 5, 7-9:30

CRAFT RETROACTIVE

CELEBRATING EXCELLENCE IN CRAFT

Hana BALABAN-POMMIER Scott BARNIM
Gillian BATCHER Nathan CLARKE Rob DIEMERT
Noelle HAMLIN Alex KINSLEY Tracey LAWKO
Elizabete LUDVIKS Cynthia O'BRIEN Dani ORTMAN
Marla PANKO Lorraine ROY John STOREY
Karen THIESSEN Paul THOMPSON Layne VERBEEK

front images: Hana Balaban-Pommier Elizabete Ludviks Lorraine Roy
reverse: Rob Diemert Dani Ortman

ENEMIES OF REASON MÉLANIE MYERS / PAVEL ŠVEC

1. 3. - 3. 5. 2019
Po-čt: 9:00-16:30,
pá: 9:00-14:30

Meda Mládková mecenáška a sběratelka umění

Vlastenectví této dámy je více než udivující, narodila se v Zákupích v rodině pivovarského sládky jako Marie Sokolová a v letošním roce oslaví své stoleté narozeniny. Obecnou školu absolvovala v Buštěhradu, střední školu v Hradci Králové, což bylo dáno skutečností, že její otec často měnil pivovary, pro které pracoval a tak se rodina stěhovala. Ve školách nikterak zajímavě neprosplávala, učitelé si na ni často stěžovali, že je roztržitá. Po nevalných školních výsledcích se doma rozhodlo, že půjde na rodinnou školu, nakonec tomu tak ale nebylo, přestěhovala se do Prahy k tetě, začala navštěvovat gymnázium a díky tetě se začala věnovat baletu, což jí velice uchvátilo. V té době vzniklo i jedno z jejích životních hesel „Když chceš, můžeš!“ Přibližně v osmnácti letech se z ní stala profesionální divadelní tanečnice. Krátký čas takto působila i v Litvě.

Toužila po životě v cizině, což ještě umocňovala její obrovská ambicióznost. Byla fascinována chytrými a bohatými osobnostmi a časem to platilo i obráceně a tak na jedné její zahraniční cestě nebylo žádným překvapením, že se ve Švýcarsku provdala za Belgičana Remi Antoine Jesepha de Muelenaere, který ji nadchl pro umění a zároveň jí sňatkem otevřel dveře na Západ. V této době asi začala změna v jejím studijním zaměření z ekonomických věd na vědy umělecké a ty už později nikdy neopustila. A zároveň začala i její kulturně politická, promyšlená práce směřující na pomoc umění v jeho různých podobách a především pak umění československému. V roce 1949 společně s dalšími exulanty založila časopis „Skutečnost“ a později i proslulé nakladatelství Edition Sokolova. Obrovskou odbornou a organizační pomoc jí v těchto věcech poskytoval Ferdinand Peroutka. Meda byla mistrem v tom, jak zdárně obejít právní zákony a tak nakladatelství bylo zapsáno na třetí osobu původem z Ženevy, čímž se mohly prostřednictvím vydávaných děl kritizovat komunistické poměry v Československu, aniž by to zasahovalo „neutrální“ švýcarské právo. V názvu nakladatelství zvolila Meda své dívčí jméno. A je na místě vysvětlit i její křestní jméno. Pokřtěná byla Marie, což si výslovně nepřál její, značně despotický otec a tak jí ani moc jménem doma neoslovovali, a protože rodiče mluvili hlavně německy – maminka byla sudetská Němka – bývala oslovoována Medi z německého maedchen a z toho pak v Americe vznikla Meda.

Osudovým se stal pro ni pobyt ve Francii, Paříži ji nadchla šíří své kulturnosti, Meda zde zcela propadla závislosti na výtvarném umění, navštěvovala výstavy, seznamovala se s výtvarníky, studovala a rozšiřovala si své znalosti v umění. Pobyt v Paříži se pro ni stal i osobně osudovým – zde se totiž seznámila s Janem Mládkem, odborníkem v oblasti financí. Mládek pocházel z česko-polské rodiny, byl narozený v roce 1911 v polské Bochni a Medě svým způsobem zcela učaroval. Byli povahově úplně odlišní, což je zřejmě v nemalé míře přitahovalo. Slávka Peroutková se k oběma později vyjádřila asi takto: „Na jedné straně uhlazený, diplomatický, vychovaný Mládek, na druhé straně temperamentní, neukázněná, prostofeká Meda.“ Jeden bez druhého však nechtěl být a tak se nakonec rozhodli a zvolili pro svoje životy společnou cestu, kterou i oficiálně potvrdili, Meda rozvodem a následně společným sňatkem. Jan Mládek podporoval ze své profese zřízení Mezinárodního měnového fondu a v roce 1946 byl zvolen jako jeden z prvních guvernérů této instituce.

Dalším nevšedním přínosem z Francie bylo pro Medu osobní

poznání Františka Kupky, které se rozrostlo až do velkého oboustranného přátelství. Meda se kdesi později přiznala, jak jí trápilo, že nerozumí moderním obrazům a jaký zázrak na ni čekal v ateliéru Františka Kupky, kde nad jeho díly nevěšednost moderního malířství definitivně pochopila. Kupka byl velice zvláštní člověk, uzavřený do sebe, takže navázání přátelství zřejmě nebylo zcela jednoduché, ale Medě se to podařilo. Viditelně toho ani jeden z nich nikdy nelitoval a nikdy si také nic v tomto směru nezůstali dlužni. Kupka obohacoval Medu svým malířstvím a Meda se snažila vytvářet podmínky

Zatopené muzeum Kampa - 2013. (Foto: ČTK)

pro Kupkovo zviditelnění. Bylo to přátelství na celý život a na nevšední úrovni. V případě Františka Kupky se u Medy dokonale projevila určitá předtucha, že jednoho dne půjde o naprosto nevšední umění, které u tohoto umělce vznikalo. Bylo to zcela neuvěřitelné, neboť Kupka většinu vadil už tím, že nebyl Francouz, ale cizinec, a pokud se pokusil někde vystavit svá díla jako například na Podzimním salonu nebo Salonu nezávislých, byla kritikou přijímána špatně, Kupka byl označován za „příšerně německého Čecha“, jeho umění bývalo až vulgárně zpochybňováno a u Kupky samotného navozovala kritika depresivní nálady a hluboké zklamání. Jen Meda už tehdy skálopevně věřila, že se jedná v jeho případě o něco zcela mimořádného, především v rovině abstraktního malířství. A jak ukázala pozdější doba, ve svém přesvědčení se nemýlila.

V roce 1948 požádal Jan Mládek o azyl v USA a od této doby se i pro Medu otevřela cesta do Ameriky. Ta zde zahájila jak promyšlenou podporu československým exilovým umělcům, tak sem patří počátek její profesionální sběratelské vášně. Zajímavá příhoda se udála v roce 1956 při soukromé večeři u Mládků, kdy jeden z hostů jako dárek přinesl maličké obrázek

Kupky s tím, že ho koupil v dražbě za zcela bezvýznamnou částku a že je od jakéhosi neznámého československého malíře, čili od krajana, takže by se mohl Mládkům líbit.

Také Meda svou sbírku začala v Americe naplňovat, vedla při nákupech nekompromisní jednání, znala dokonale lobing, byla neústupná a umění už dobře rozuměla. Peníze na nákupy získávala jednak od Jana Mládky a jednak tím, že kupovala již nepoužívané domy, ty nechávala rekonstruovat a pak je se ziskem prodávala, viditelně byla i zdatná makléřka a obchodnice. Teoretickou uměleckou průpravu získala studiem na prestižní škole L'Ecole du Louvre při Sorbonně. Tato příprava nebyla tím hlavním, co z Medy udělalo respektovanou sběratelku umění. Byl to její nevšední umělecký talent – dokonale to později vystihl historik umění Jiří Šetlík: „Má v sobě něco, co má v našem oboru jen pár lidí a co se nelze naučit. Naprosto bezpečný a vytříbený instinkt poznat, po čem má jít, co může jednou být skutečně hodnotné, i když to zrovna mimo ni ještě nikdo nedokáže rozpoznat. Nějak hlubinně a zcela podvědomě dokáže vycítit skutečnou kvalitu.“

Téměř celý svůj život se Meda pohybovala v cizině, přesto nikdy nepřestala přemýšlet o tom, že se jednou vrátí domů a to také udělala. A vrátila se s obrovským bohatstvím pro naši zemi, konkrétně s výtvarnou sbírkou obrazů a soch nevyčísitelných hodnot, kterou v cizině promyšleně založila a systematicky rozšiřovala a o které byla přesvědčena, že patří do rodné země. Po sametové revoluci zahájila korespondenci o přivezení sbírky s mnoha českými osobnostmi, především však s Václavem Havlem. Pravdou je, že už tehdy často narážela na značné nepochopení, Havel byl čestnou výjimkou. Současně si Meda stále udržovala svůj umělecký cit pro díla především Františka Kupky, Stanislava Kolíbala, Otto Gutfreunda, Jiřího Koláře.

Začala v Praze intenzivně vyhledávat vhodné prostory, kam by umístila uměleckou sbírku, kterou až dosud měla ve svém bytě v Americe. Nejvíce se shlédla v historickém, ale dost chátrajícím objektu Sovových mlýnů na pražské Kampě a začala její přetěžká put' k jejich získání. Mnohdy to vypadalo, že šilena byrokracie vůbec nepůjde překonat. V těchto chvílích se hledala i náhradní řešení jako budova policejního muzea a další. Meda byla ovšem zcela umanutá pro Sovovy mlýny. V této době vznikl i nemalý počet těch, kteří s ní nesouhlasili a veřejně i neveřejně ji škodili. Nakonec byly Sovovy mlýny převedeny do vlastnictví hlavního města Prahy. Mezi Medou a vedením Prahy posléze došlo ke kompromisu, Meda oceněnou sbírku převedla na město a Praha Sovovy mlýny pronajala za symbolickou cenu na 99 let Nadaci Jana a Medy Mládkových, která kvůli těmto transakcím v roce 1999 vznikla. Následovala rozsáhlá rekonstrukce za více než sto milionů korun, na které se finančně podílely obě strany. Sovovy mlýny se opět začaly na Kampě skvěl svou nebyvalou nádherou a novým obsahem. Na Medu čekala však další závažná katastrofa a ta přišla v roce 2002 v podobě ničivé povodně. Také tuhle hrůzu přemohla a v roce 2003 definitivně otevřela v Sovových mlýnech Muzeum Kampa. Konečně si splnila svůj celoživotní sen! A nic nezůstala dlužna svému heslu z mládí: „Když chceš, můžeš.“

A úplně na závěr ještě pár slov o vlastních Sovových mlýnech. Na Kampě jsou od 16. století a během své existence často bojovaly s dvěma živly, a sice blízkou vodou a ohněm a ne vždy to bylo pro mlýny vítězné. Modernost jim později vtisknul továrník pan Odkolek. A mají ve své historii i nemalý kus umění a národního citění. V Sovových mlýnech totiž bydlela slavná staropražská rodina Pinkasů, patřící mezi známé mecenáše umění, pražské advokáty, politiky. A jeden z nich, Soběslav Pinkas byl slavný malíř. Rodina Pinkasů v Sovových mlýnech měla známou obrazovou galerii věnovanou významným českým malířům. Takže vlastně Meda Mládková navázala dokonale na dávnou historii.

Jana Fafejtová

Prameny: J.Hrubeš, E.Hrubešová-Pražské domy vyprávějí..II-1997, O.Kundra-Meda Mládková Můj úžasný život-2014, Rozhovor Paní Meda-Reflex č.49, Internet, Osobní návštěva Muzea Kampa

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

Kábllovka

Your Connection To Home
onlineTV1.com The future of IPTV
www.onlineTV1.com

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Kábllovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

Tam, kde jsem ještě nebyla

Po přerušení Camina v Portugalsku, jsem vlakem odjela do *Santiago de Compostela* a zůstala zde tři dny. Bohatě stačily na ochutnávky všech možných *tapas* v barech ve společnosti druhých poutníků. A že jich zde bylo! Přicházeli ze všech směrů a je jedno, jaká je roční doba, prostě *chodí se stále!* Radosti všude plno, u většiny z ukončení náročné vytrvalostní zkoušky, což Camino určitě je. Tři dny také stačily k tomu, abych si obstarala letenku do Barcelony, kam směřovaly moje další kroky a kde jsem ještě nebyla. Měla jsem kliku, protože zrovna v ten den, kdy jsem chtěla letět, letenky byly hodně zlevněné a tak jsem si tam mohla dovolit taxika z letiště do hotelu a stále jsem byla v denním rozpočtu. Hledala jsem na ubytovacích stránkách internetu, ale nebylo snadné najít v tuto dobu vhodné, aspoň pro mne, ubytování. Vzala jsem si hotel s dvěma hvězdičkami a byla jsem spokojena. Sice jen malý kumbálek, sprcha a záchod vedle, ale vše velmi čisté a zvuky nočního života města jsem nevnímala. Po celodenních pochůzkách jsem akorát tak napsala pár slov do deníku, nabíla telefon i foťák, připravila plán na příští den a často v deset už jsem spala. Měla jsem to jen pár kroků od *La Rambla*, nejznámější barcelonské ulice, magnetem turistů a také i oknem do katalánské kultury. Galerie, divadla, opera a spousta

poutavých budov. Prostředek bulváru je ponechán jen pro chodce, a po jeho stranách se střídají restaurace a stánky se suvenýry. Moc ráda jsem tudy chodila, život zde začínal časné ráno a stále živo zde bylo ještě dlouho do večera. *La Rambla* je plejádou všech národností, čtyřnohých mazlíčků, mimů i lidských amplionů, přefukujících se s nabídkou nejlepší *paelly* (španělské rizoto) a *sangrii* (ovocný vinný střík). Při večerní promenádě jsou často slyšet i zvuky smyčců. Nikdo nemůže říci, že byl v Barceloně, když se po ní aspoň jednou neprošel.

Strávila jsem zde deset dní, plných zajímavých i krásných aktivit a klidně bych mohla i dalších deset, a stále je kam jít a co obdivovat. Musíte mít rádi ale modernismus a Gaudiho - Barcelona, to je totiž Gaudí, Gaudí a pak až další: Joan Miró, Pablo Picasso, nesčetné galerie, muzea, pláže, přístav, doky, i kopec *Montjuic*. Zvládla jsem to skoro všechno, včetně *paelly* i *sangrie*.

Gaudiho katedrála

Antoni Gaudí, španělský architekt (1852 -1926), je známý jako největší exponent katalánské *modernismu*. Směr, který započal koncem devatenáctého století až do poloviny dvacátého a značící radikální odsun od klasického a tradičního stylu a hledá nové formy uměleckého vyjádření. Gaudiho architektonická díla jsou individuální, originální a jen jedno svého druhu. V designu používá keramiku, barevná skla, tepané železo a jemnou truhlářinu. Většinu jeho staveb právě najdeme v Barceloně. Jeho nejznámější a nejobdivovanější je monumentální *La Sagrada Família* (Chrám svaté rodiny). Jestli chcete vidět jen jednu atrakci v městě, je to určitě tahle! Ještě teď sice není dostavená, i když se se stavbou započalo před více než sto lety (1883), ale má být postupně dohotovena mezi rokem 2020 až 2040. Gaudí, sám silně věřící katolík, považoval stavbu za svoji posvátnou misi. Jeho záměrem bylo postavit stánek Boží, který by mohl sloužit vysokému počtu věřících. *La Sagrada Família* je 95 metrů dlouhá, 60 metrů široká a s kapacitou pro 13000 lidí. Inspiruje svoji strmou vertikální linií s použitím přírodního světla a ornamentálních detailů. Jaká krása! Za krkem mi bolelo, když jsem odcházela, moje oči bloudily všude, do všech koutků chrámu a hlavně i jeho výšin!

Chrám je nejvíce navštěvovaným monumentem ve Španělsku a ročně přitahuje až kolem tří miliónů návštěvníků.

O *Casa Batlló* se mluví jako o jedné z nejpodivnějších, nezvyklých, překvapujících až imaginárních budovách v Evropě. Její nápadný vnějšek a až přemírně bohatý vnitřek je silným lákadlem pro turisty. Pro mne prohlídka *Casa Batlló*, její střechy s keramickými *komíny* a dalších Gaudiho budov, byla fascinující zkušenost. Milovala jsem každý kousek na nich, originalitu i zpracování. Připadala jsem si, že jsem objevila nový svět a nechtělo se mi ho opustit. Jediněností se těší i *Park Guell*, kde Gaudí do volné zeleně na kopci nad městem sladil svoje zanícení pro přírodu a autentičnost svého vnímání v krásný park, opět až s neuvěřitelným vkusem a nápaditostí modernismu. Jediný problém jsem tady měla s japonskými turisty, kteří přijížděli v autobusech v hojném počtu, chodili a chodili, fotili a fotili ... a na velikost prostranství nás tu byla móóóó hodně. A to nepočítám dlouhé čekání na použití WC. V jednom okamžiku jsem si šla sednout do ústraní pod strom a počkala, až všechny autobusy odjedou a potom v rychlosti, než zas další přijedou, až skoro v běhu, vzala pár fotek a koupila několik pohlednic v malinké turistické kanceláři, kam předtím se nebylo možno protlačit. Nebylo to tak snadné ulovit fotku, protože vždycky nějaká postava, hlava, ruka, taška, nebo něco jiného mi byly v záběru. S japonskými turisty jsem se setkávala průběžně i jinde, jakoby jsme měli stejné plánované aktivity! Občas byli oni rychlejší, někdy zas já, s některými ženami už jsem se pak i pozdravila, sblížily nás společně vystáté fronty do hygienických zařízení.

**FAST DELIVERY & LOW COST
PARCELS TO
CZECH REPUBLIC & SLOVAKIA**

POLIMEX

www.polimex.com

416-642-1598

**BY AIR: \$7/KG
BY SEA: \$3/KG**
plus \$20 delivery fee*

**MORE THAN 55 DROP-OFF LOCATIONS ACROSS CANADA
PACKAGE PICKUP FROM HOME, ANYWHERE IN CANADA
3 AIR SHIPMENTS AND 1 SEA SHIPMENT EACH WEEK**

**HEAD OFFICE IN TORONTO
141 Roncesvalles Ave., Toronto
www.polimex.com • parcel@polimex.com**

* Prices may differ outside of GTA

Tábor Hostýn

CAMP

360\$/3 týdný

HOSTÝN

Od 30. června do
20. července

tel. v létě do tábora
450-222-2006
www.hostyn.org

ředitel RNDr. Josef Maxant
camphostyn@gmail.com
tel. 450-465-4844

Hledáme vedoucího k chlapcům!

Při první mojí procházce po La Rambla, jsem si všimla velkých poutačů na operní představení *Kata Kabanova* a Leoš Janáček. Operní dům je hned kousek, kde jsem bydlela, tuto operu jsem neviděla, takže jsem uvažovala o tom, že bych se šla podívat. Byla na programu několik dní, ale vstupenku jsem mohla dostat už pouze na 28. 11., na odpolední představení, což mi vyhovovalo, jinak vyprodáno. Uvědomila jsem si, že to je přesně v den stého výročí naší samostatnosti, hmmm, tak že bych takto mohla oslavovat? Nastal ale problém, protože jsem se chtěla jít podívat i na fotbalový zápas mezi domácí FC Barcelona a už nevím kdo... *Camp Nou* je něco jako mecca všech přívrženců fotbalu na světě, znám jako jeden z nejvíce hlučných a bujarých sportovních stadionů a pro tu zkušenost *být při tom* jsem tam také chtěla jít. Kromě toho fotbal ráda sleduji, a vidět v akci Ronaldo anebo Messiho... to by bylo něco! Šla jsem za vstupenkou, ale ani Ronaldo, ani Messi nehráli a vidět jen stadion, případně muzeum, mi nestačilo, takže jsem se rozhodla pro operu. Co říci k opeře? Žádné melodie, které by mi zůstaly v paměti, ale za to jsem viděla vnitřní prostor jednoho z nejhezčích operních domů Evropy. Po skončení představení, následoval velký potlesk, diváci stáli a opona šla několikrát nahoru a dolů. To mě polilo blaho u srdce a byla jsem v ten okamžik pyšná na tu naši malou zemičku a Leošovi jsem blahopřála.

Vedle prohlídky Gaudiho architektury jsem navštívila i muzeum *Pablo Picassa* (slavný španělský malíř, 1881-1973), umělec v širším pojmu, ale bohužel, jeho nejznámější díla jsou roztroušena po jiných muzeích Evropy, např. *Guernica* je v madridském *Queen Sofia* muzeum. Ale i tak, příjemné místo k návštěvě.

Joan Miró, narozen v Barceloně, (1893 – 1983), je věhlasným španělským umělcem – malířem, sochařem, keramikem, známý pro svoji surrealistickou tvorbu. Zaujaly mne jeho barevné kompozice sytých barev.

Námořní muzeum je blízko promenády a moji pozornost upoutal bohatý výklad španělské námořní historie, loďařstvím a hlavně replikou vlajkové lodě ze 16. století. Hrdě stojící katedrála, postavena mezi roky 1298 až 1460 s bohatě zdobenou gotickou fasádou z roku 1870, je centrálním stánkem Božím. Nádherná je i koncertní hala, 1905 -1908, *Palau de la Música Catalana*. Promenáda kolem přístavu, se zdá být nekončící, pláže byly sice opuštěné,

Casa Batlló

ale dovedla jsem si je představit plně lehce oděných těl. Všude jsem se podívala a často slíbila, že přijdu určitě zpátky. Paelly mi sice nepřesvědčily o své jedinečnosti, ale když bylo nejhůř, věděla jsem, kde mladí Argentinci pečou vynikající pizzu a za pouhé jedno euro!

Na kopec *Montjuic* jsem jela autobusem, na vršek lanovkou, zpátky pěšky a strávila jsem tu skoro celý den. Z vrchu skoro 360 stupňová krásná vyhlídka přes celou Barcelonu a dolní doly, prohlídka pevnosti a potom pomalu dolů mezi samou zelení a parky. Cestou jsem narazila na Olympijský stadion, kde roku 1992 se konala Olympiáda. Celý komplex teď už jenom slouží jako turistická atrakce, nic se zde nekoná. Škoda! Skoro na úpatí kopce je muzeum katalánského umění, které mě velmi zaujalo. Jednak nádherná budova s kaskádovými vodopády pod ní, ale i vystavená sbírka, zejména 10., 11., 12. století, až skoro primitivní styl biblických výjevů.

Barcelonou jsem byla nadšena a určitě se sem ještě vrátím, aspoň tak na celý měsíc. Jsem si jista, že se tady určitě nudit nebudu a každý nový den bude hezčí, než byl ten včerejší.

Přeji krásné jarní dny a hlavu plnou plánů.

Nad'a Humlová

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

*Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies,
and many more items on the menu.*

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

*20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.*

*Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.*

*781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882*

Maria Gabánková TĚLO A SLOVO

výstava v kostele sv. Martina ve zdi
Martinská 8, Praha 1
Od 1. 5. do 30. 5. 2019

vernisaž 1. května 2019 v 17 hodin
Prohlídka s komentářem při Noci kostelů
24. 5. 2019, 19 - 19:45 hod.

Telefon v Praze: 736-416-987

www.paintinggalleries.ca
e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Loučení s domovem

V chumlu dní mi uniklo, že 28. října 1918 tomu bylo 70 let, co jsem utekl ze své rodné země. Večer před tímto dnem mne přišli navštívit dva kamarádi. Když odešli, posadil jsem se u okna, zhasil světlo a díval se do tmy. Za chvíli mi do vědomí začaly padat verše, které jsem zaznamenal až o mnoho let po příchodu do Kanady. Ve své sbírce jsem je nenašel. Nepamatuji se, že by byly někde zveřejněny...

Domove sbodem

*Už nikdo nepřijde
Tu noc sám poneseš
A ve dvě rozpolcen
uzlíček s hrstkou snů
a trochu vzpomínek
si zvolna přichystej...*

Josef Čermák

Kurz českého jazyka

Ráda bych Vás informovala o Intenzivním kurzu českého jazyka pro cizince, který pořádá Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Česká republika. Naučte se za osm měsíců česky a studujte na české univerzitě zdarma! Příjem přihlášek na akademický rok 2019/2020 byl již zahájen:

<https://czech.utb.cz/apply.php?lng=cs>

Po skončení výuky mohou absolventi získat mezinárodní jazykový certifikát ECL na úrovni B2 (vyšší-středně pokročilý), který je opravňuje k bezplatnému vysokoškolskému studiu v českém jazyce na kterékoli veřejné vysoké škole v České republice.

Bližší informace ke kurzu naleznete:

<https://czech.utb.cz/info.php?lng=cs#dates>

Účast v kurzu není podmíněna předchozí znalostí nebo studiem českého jazyka.

Ivana Pejřová

Z redakční pošty

Děkuji za velmi zajímavé fotografie a vzpomínky na oběť Jana Palacha před padesáti léty. Také za článek Josefa Čermáka o dvou životech vepsaných do našeho času. Je dobře připomenout čtenářům nebezpečí fašismu (kniha Madeleine Albright) *A Warning*. A také o vraždách židovských občanů z Československu za druhé světové války. Mezi těmi, kteří se vrátili domů po deportaci, bylo jen málo, kteří byli z Terezína deportováni dál (většinou do Osvětimi). Mezi nimi v Torontu žil Jiří Brady a já (hrdý Čech).

John (Jan) Freund – Toronto

Úmrtí

Stanislav Milota

Vynikající kameraman, manžel Vlasty Chramostové, zemřel ve věku 85 let. Jeho posledním filmem byl *Spalovač mrtvol*, kde hrála i jeho žena. Při příjezdu vojsk Varšavské smlouvy a z pohřbu Jana Palacha natočil množství záběrů. Za normalizace byl z Barrandova propuštěn. Podepsal Chartu 77. Pořídil dokumenty z bytového divadla. V roce 2001 obdržel cenu Františka Kriegla. V únoru 2019 byl hospitalizován v pražské nemocnici na Karlově náměstí se zápalom plic, kde 18. února zemřel.

Miroslav Kusý

Narodil se v roce 1931. Vystudoval filosofii na Karlově univerzitě, v letech 1967-1970 působil na Univerzitě Komenského v Bratislavě. V roce 1977 byl jedním ze tří slovenských signatářů Charty 77. V roce 1988 veřejně vystoupil (formou otevřené výzvy zasláné do Svobodné Evropy) proti názorům slovenského komunistického publicisty a politika Vladimíra Mináče, který v anketě k 20. výročí federalizace Československa stavěl na roveň maďarizaci za Uherska a čechoslováckismus po vzniku Československé republiky. Kusý to odmítl a naopak vyzval k upevnění *československého vědomí*. V rámci VPN se během roku 1990 přesunul společně s Fedorem Gálem do křídla, jež odmítalo politiku Vladimíra Mečiara. (wiki). Zemřel 13. února 2019 v Bratislavě.

Klub Martina Rázusa v Torontě

pod záštitou Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí
poriada deviaty ročník detskej
slovenskej recitačnej súťaže: **M a r o š k o**
Prihláste sa na telefonnom čísle : 416 658 9793.
Súťaž sa bude konať v sobotu 25. Mája 2019 o 11.00 am
v hale Evanjelického kostola sv. Pavla v Torontě
na ulici 1424 Davenport Rd.
(križovatka Dufferin St. a Davenport Rd.).
Počas súťaže bude aj zábavný program
pre deti s občerstvením. Ústup je voľný.

Radí český právník JUDr. Jaroslav Horký

Jestliže chci pronajmout nemovitost, co byste doporučoval - dům, byt, nemovitost v Praze nebo mimo Prahu? Je nutné uzavírat smlouvu na dobu určitou?

Pokud si chcete pronajmout byt pro svoji potřebu, vždy zvažte více aspektů při výběru nemovitosti. Dostupnost ke všem službám, které člověk potřebuje. Bez závislosti na ostatních osobách. To vše sene v luxusních rezidentských čtvrtích. I investici do nemovitosti v Praze je nutno brát vždy jako samozřejmě odvíjí od věku každého z nás. Lokalita, ke které máte vztah a odpovídá Vaším životním dlouhodobou investici, a to bez ohledu na procentuální výnos z nájmu. Zde se spíše posuzuje cenový předstávám a potřebám. S bytem budete mít méně starostí než s domem. Ve většině případů zajišťují ceny nemovitostí do budoucna. Pokud máte takovou nemovitost k bydlení v dobré lokalitě,

veškeré služby správce, popřípadě majitel bytu a vy nemáte žádné starosti. V případě jakéhokoliv zdravotního omezení, jednoznačně vítězí byt. V domě musíte být více soběstační, neboť se od Vás očekává aspoň částečná jeho údržba a to včetně zahrady. Pronájem domu doporučujeme v případě, že si do budoucna chcete pořídit vlastní dům a máte dostatek sil se o něj postarat. Ať už svépomocí, popřípadě si tyto služby zaplatit. I u nás je čím dál tím více problém sehnat kohokoliv na jakékoliv práci. V současnosti je Praha čím dál tím dražší. Pokud k ní nemáte vyloženě vztah a potřebu v ní žít, doporučuji si najít nájem mimo hlavní město. Jednoznačně se o vašem záměru a předstávách poraďte s odborníky na danou problematiku a následně s vaším právním zástupcem.

Je tedy lepší koupit nemovitost, opět byt,

dům v Praze nebo mimo Prahu, pokud tato nemovitost není v dobrém stavu, lze najít firmu, která by ji dala do pořádku?

Je to jak u pronájmu nemovitosti. Vždy záleží infrastrukturu v dané oblasti. Dostupnost služeb je prioritou. Pokud si pořídíte dům nebo byt v lokalitě, kde do obchodu a k lékařům musíte vždy dojíždět delší dobu nelze to plně doporučit. Můžete si sice koupit levný byt či dům, avšak negativních hledisek může být více. Nezapomeňte se se také podívat, kdo bydlí ve vašem okolí a jestli se nemovitost nenachází blízko vyloučených lokalit. V současnosti je trend takový. Mnoho lidí si kupuje byty a domy v oblastech s dobrou dopravní dostupností do okresních, krajských měst a Prahy. Tak aby měli dostupnost potřebných služeb relativně na dosah. Ceny nemovitostí v Praze jsou totiž pro mnoho lidí nejen nedostupné a také vysoké. Setkáváme se s tím, že lidé raději koupí byt například v Liberci, kde je veškerá občanská vybavenost, příroda na dosah a byt stojí polovinu ceny, co v Praze. Zároveň v Praze mohou být autem či hromadnou dopravou za hodinu. Pokud jde o zajištění oprav vámi pořízené nemovitosti, je potřeba v dostatečném předstihu takovou firmu vyhledat. Dobré společnosti mají práci, na delší dobu dopředu již zajištěnou. Proto je potřeba vše pečlivě promyslet a raději si počkat na tu dobrou stavební firmu. Taktéž zajištění stavebního dozoru doporučuji. Bez odborného dohledu může rekonstrukce dopadnout pro vás nešťastně. Vždy posuzujte, lokalitu, cenu a Vaše životní potřeby, a to vždy po konzultaci s profesionály v dané oblasti. Zároveň doporučuji i za účasti vašeho právního zástupce.

Jak investovat do nemovitosti? Do obytných nebo nebytových prostor? Jaké jsou výhody nebytových prostor?

Investice do nemovitostí k bydlení se v současné době považuje za jednu z nestabilnějších investic. Opětovně se dostáváme do posuzování těchto skutečností:

- v jaké lokalitě se nemovitost nachází a budoucí rozvoj lokality s výhledem 10 let.
- dostupnost služeb
- dostatečná infrastruktura, voda, kanalizace, odpad, spojení hromadnou dopravou
- pracovní příležitosti v dané lokalitě
- pořizovací cena a předpokládaný výnos z pronájmu nemovitosti či předpokládaný růst hodnoty pořízené nemovitosti.

V současnosti je již známo, že procentuální výnos z nemovitostí k bydlení máte již vyšší v některých lokalitách mimo Prahu. To s ohledem na pořizovací cenu nemovitosti jako takové. Přitom nájem který obdržíte, bývá skoro srovnatelný s cenou nájmu v Praze. Myslím tím v běžných nemovitostech, investici do nemovitosti v Praze je nutno brát vždy jako samozřejmě odvíjí od věku každého z nás. Lokalita, ke které máte vztah a odpovídá Vaším životním dlouhodobou investici, a to bez ohledu na procentuální výnos z nájmu. Zde se spíše posuzuje cenový předstávám a potřebám. S bytem budete mít méně starostí než s domem. Ve většině případů zajišťují ceny nemovitostí do budoucna. Pokud máte takovou nemovitost k bydlení v dobré lokalitě, nemůžete dlouhodobě trpět. V případě investice do nebytových prostor, byl bych opatrnější. I zde se taková investice posuzuje podle více hledisek. Tím nedůležitějším opět lokalita, kde se nebytový prostor nachází a jeho využití. Pokud si například pořídíte krámk v zapadlé ulici v Praze nemáte moc šanci být úspěšní s touto investicí. Nehledě na skutečnost, že spousta takovýchto prostor je v současnosti prázdná, s ohledem na výstavbu nových obchodních center a přesunu nákupů na internet. Podobně je potřeba to posuzovat i v jiných místech České republiky. V případě specifických nebytových prostor jakou jsou například sklady, výrobní prostory je nutno posoudit poptávku v lokalitě, kde se nemovitost nachází. Uvažujte a rozvoj této lokality do budoucna. Může se vám stát, že v dané lokalitě se předpokládá zahraniční investice do rozvoje oblasti a o váš nebytový prostor bude zájem nebo naopak. V tomto případě je taktéž nutné posoudit takovou investici s nestranným odborníkem a opětovně si prizvat svého právního zástupce. V žádném případě nečinit rozhodnutí bez něho.

Pokud vlastním nemovitost, ale nebydlím v ČR, jak tuto nemovitost spravovat, aby nebyla rychle vybydlená, jsou spolehlivé firmy, které se o to postarají?

Existuje hodně společností, jenž vám zajistí služby, týkající se správy a pronájmu vaší nemovitosti na úrovni. Nejlepší společností bývá ta na doporučení spokojených klientů. Samozřejmě, že za tuto službu zaplatíte, ale zase budete mít jistotu, že vše je, jak má být. Firma se vám postará o běžnou správu nemovitosti, zajistí údržbu, provoz a v případě nutnosti vám sežene i nájemce pro danou nemovitost. Tady doporučuji se obrátit na vašeho právního zástupce, který má jistě zkušenosti s danou problematikou a zná spolehlivé společnosti.

abe

HORREN
Realitní kancelář

Už uďte, na koho se obrátit ...

- PRONÁJEM A PRODEJ NEMOVITOSTÍ
- PORADENSTVÍ V OBLASTI INVESTIC DO NEMOVITOSTÍ
- PRÁVNÍ PORADENSTVÍ
- SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

POBŘEŽNÍ 6/58
PRAHA 8 - KARLÍN 186 00
ČESKÁ REPUBLIKA

TEL. (+420) 221 719 041
FAX. (+420) 221 719 059
E-MAIL: info@horren.cz

www.horren.cz

Vycházející Dominikova hvězda

Toronto-Chicago 4:5 (0:4, 1:1, 3:0)

Příznivci Toronto Maple Leafs si ve středu mohli postesknout: „Zázraky se dějí pouze jednou!“ Jestliže 23. února vedl Montreal v Torontu po první třetině 3:0 a pak odešel poražen 3:6, když Toronto v závěrečné polovině zápasu vstřelilo šest branek za sebou, tentokrát se to Maple Leafs nepodařilo. Ještě dvě minuty před koncem druhé třetiny byl stav na ukazateli skóre v zápase s Chicagem 0:5 a opět by na Javorové listy nevsadil nikdo ani zlamanou grešlí a nikdo nevěřil, že branka Andrease Johnssona znamená něco jiného, než že brankář Corey Crawford přijde o čisté konto. Jenže do posledního dějství nastoupil jeho náhradník Collin Delia a Toronto nastoupilo jako vyměněné. Každopádně nakonec slavili hosté z Chicaga a s nimi se radoval nositel stříbrné medaile z poslední olympiády Dominik Kahun, který se narodil v Plané u Mariánských Lázní, takže ovládá perfektně nejen češtinu, ale i němčinu, protože od čtyřech let žije v Německu, které na poslední olympiádě reprezentoval. Jeho bilance v NHL je skvělá. Nastoupil ve všech 70 zápasech, vstřelil dvanáct branek a zaznamenal 22 asistencí. Hraje čistě, o čemž svědčí skutečnost, že inkasoval za celou sezónu pouze jeden dvouminutový trest a jako jeden z mála hráčů Chicaga má i kladné hodnocení plus/minus (po utkání v Torontu to bylo +7). Při tom v torontském utkání vstřelil svou dvanáctou branku, když proměnil nahrávku Patrika Kane. **ABE: Dominiku, jednalo se o bláznivé utkání vedli jste 5:0, nakonec „pouze“ 5:4. Jak jste spokojen s výsledkem?**

DK: Určitě jsme spokojeni, protože jsme vyhráli. V NHL je naprosto jedno jestli vyhrájete 10:1 nebo jen 2:1. Jsou to dva body. Udělali jsme si to těžké, protože jsme vedli 5:0, na začátku poslední třetiny 5:1, ale pak nastaly komplikace.

ABE: Co je pro vás zatím největším úspěchem – stříbrná medaile z olympiády?

DK: Asi ano, ale díky tomu jsem se dostal do NHL, zatím asi té stříbrné medaile si cením nejvíc.

ABE: Jak jste spokojen s touto sezónou byla to vaše dvanáctá branka, 22 asistencí...

DK: To je paráda. Kdyby mi to někdo řekl před sezónou, tak bych to bral. Jsem šťastný, že mi to takhle jde.

ABE: Jak se vám hraje s Anisimovem a Kanem v jednom útoku?

DK: Jsou to dva skvělí hráči. Hlavně Patrick patří k nejlepším na světě. Třeba dnes, jak mi nahrál na tu branku, stačilo jen si najet a Kane vás okamžitě najde.

ABE: Narodil jste se v Čechách, vyrůstal jste v Německu, kde se cítíte víc doma?

DK: Asi už v tom Německu, tam žiji od čtyř let, mám tam hodně kamarádů, vyrůstal jsem tam. Mám tam polovinu rodiny, ale otec žije v Mariánských Lázních a tam mám také hodně známých.

Aleš Březina – Toronto

Musím si zvykat na hru v obranném pásmu, uvědomuje si Chytil

Toronto – Rangers 1:2 v prodloužení

V mladém mužstvu Rangers, které v Torontu překvapilo výhrou 2:1 po prodloužení, hrál ve třetím útoku devatenáctiletý Filip Chytil. Strávil na ledě 13 minut a 25 sekund. „Bylo to těžké utkání, protože Toronto je jedním z favoritů na vítěze Stanley Cupu. Mají skvělý tým. Jsou skvělí jak v útoku, tak v obraně. My pro změnu máme mladý tým a jsem rád, že to dnes vyšlo. Asi jsme měli v sobě víc bojovnosti,“ uvedl po utkání český talent.

Hrajete ve třetím útoku, jste spokojený s časem na ledě?

Hlavně jsem rád, že jsem zde, protože to byl můj sen. Jsem šťastný, že to takhle jde a že jsme vyhráli dnešní zápas.

Nyní jste v mužstvu dva Češi. Vy a Libor Hájek. Je to pro vás povzbuzení?

Samozřejmě, celou sezónu mi zde někdo chyběl, s kým bych si mohl popovídat česky. Měl jsem velkou radost, když ho povolali. Myslím, že mi to pomohlo při hře. Bohužel se zranil, a tak jsem zde zase sám, ale jsem rád, že můžeme alespoň trávit čas spolu v New Yorku mezi tréninky a zápasy.

Jak se vám tam líbí?

Je to skvělé. V New Yorku je úplně jiné než kdekoli jinde. Život tam pulzuje. Moc si toho vážím, kde jsem. Chtěl bych tu být co nejdéle a přizpůsobit tomu i život. Rodina mi hodně pomáhá, mám přítelkyni, kamarády. Mám pocit, že je to skvělé.

Jak vypadá vaše situace v týmu?

Měl jsem nadprůměrnou první polovinu, potom přišel útlum a pár zápasů jsem i nehrál, ani jsem nezískal mnoho bodů, ale snažím se pořád hrát naplno a zlepšovat se. Každý zápas mi může něco dát. Nyní máme ještě osm zápasů a do každého půjdu s plným nasazením a budu se snažit připravit na další sezónu.

Co je vaší slabinou: Obranná hra?

Určitě se dá zlepšit všechno, ale celou sezónu jsem hrál křídlo, teď si musím zvykat na hru středního útočníka v obranném pásmu. Je to někdy těžké jako dnes, když jsem hrál proti takovým hráčům jako Matthews nebo Tavares, ale tím se právě učím.

Jaký je to pocit alternovat mezi křídlem a středním útočníkem?

To mi nevádí, ale centra jsem hrál celý život. V NHL je to ale těžší než jinde. Je tu víc zodpovědnosti. Dívám se, jak na naše střední útočníky, tak i na soupeře, což mi pomáhá.

Kontaktoval vás někdo ohledně reprezentace na MS na Slovensku?

Hovořil jsem o tom s některými lidmi, ale uvidíme, jak to bude po sezóně. Aleš Březina (Toronto), Sport.cz

HANEX[®]
Jméno doporučené přáteli • The Name Friends Recommend

41 let v podnikání!

Máte zájem koupit, prodat, pronajmout byt, dům,
investovat v Torontu v Kanadě
anebo v Praze v České Republice?

Lubo Spisak, M.A.
RAH RE. INC.
895 Don Mills 202
Toronto, M3W 1W3
Direct: 416/456-8922
Email lubohomes@gmail.com
www.luboshomes.com

Frank Hanečák
HANEX GROUP s.r.o.
Karla Engliše 2,
150 00 Praha 5
Mobil: +420 602 234 444
Email: frank@hanex.cz
www.hanex.cz

Rádi Vám poskytneme profesionální služby.
Neváhejte nás kontaktovat!

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE
909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

**Hledám obchodního
partnera,
pro cyklistický
obchod,
který by se nacházel
v jihozápadním Scarborough
nebo
v oblasti St. Clair West,
popřípadě na obou místech.
Možnost vyplétání
a centrování kol,
novými nipplemi a dráty,
výměna ložisek, prodej dalších
součástek,
(přímo z továrny)
Prodej ojetých kol.
V zimě prodej lyží a bruslí,
popřípadě další servis.
Nabídky písemně:
Post Box 6116,
Postal Station „A“
Toronto ON M5W 1P5**

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Senzace! Slavia po heroickém výkonu porazila Sevillu Slavia - Sevilla 4:3 po prodloužení

Vlastní gól, pod který se podepsal Kjaer za vydatného příspěvní Traorého, vysvobodil v poslední minutě prodloužení Slavii a rozhodl o tom, že si Pražané po devatenácti letech znovu zahrají čtvrtfinále druhého nejvýznamnějšího evropského poháru. Cestu mezi osm posledních měli ovšem Pražané hodně dramatickou. Po remíze v prvním zápase (2:2) v domácí odvetě dvakrát vedli, v prodloužení naopak prohrávali a teprve náhradník Van Buren a vlastní gól hostů skóre otočil a zachránil jim výhru a postup.
Lepší vstup do zápasu si Slavia přát nemohla. Standardka to byla jako vystřižená z učebnice. Centr z rohu vrátil Milan Škoda hlavičkou před Vaclíkovu bránu. Přesně, dokonale, přímo tam, kde stál nachystaný Ngadeu, který balon do sítě Sevilly procpal. V závěru poločasu Pražané vyrobili neskutečnou chybu, za kterou byli ztrestáni. Kúdela pouštěl míč za sebe, Masopust si nerozuměl s Delim, takže Kolářovi nezbylo než se pokusit zachránit situaci faulem na pronikajícího Promese. Samo sebou že

přišla penalta, o které nemohlo být pochyb, pochopitelně že Ben Yedder ji proměnil, takže Slavia si rázem přivodila zcela zbytečné komplikace.
Trvaly ovšem jen necelou minutu, protože hned po přestávce se Bořil ve sprintérském souboji s Navasem skácel v šestnáctce a běloruský sudí nabídl pro změnu penaltu Slavii. Ujal se jí bezchybný exekutor Souček a s přehledem ji proměnil i tentokrát.
Záhy ale bylo skóre znovu srovnáno, protože po rohovém kopu odpálil Škoda míč jen k El Haddadimu, který výstavním volejem z dobrých 22 metrů šokoval Eden a brankáře Koláře nejvíc.
Slavie se tak vrátila na úplný začátek pohárové

konfrontace se Sevillou, neboť i skóre z obou zápasů bylo srovnáno. V prodloužení přestřelka pokračovala... Po šanci, kterou Součekovi zlikvidoval Vaclík, dostal Sevillu poprvé do vedení hlavičkující Vázquez, ale střídající Van Buren vyrovnal a znovu vrátil Slavii naději podmíněnou ovšem tím, že musí dát ještě jeden gól a vyhrát. Zkoušela to, vzeplala se k náporu, který s ubíhajícími minutami ještě vygradoval a v poslední minutě přinesl zúročení. Po trestném kopu Zmrhala si totiž Kjaer dal za vydatného příspěvní Traorého vlastní gól, který rozhodl o výhře a postupu Slavie do čtvrtfinále.

Zdeněk Pavlis, Sport.cz, Právo

ME: Češi utrpěli ve Wembley drsný výprask Anglie - Česko 5:0

Moc dobře věděli, čeho je hvězdný Sterling schopen, přesto si s ním čeští fotbalisté při vstupu do kvalifikace o EURO 2020 nevěděli absolutně rady. Čtyřadvacetiletý útočník Manchesteru City jim nastřílel hatrick a navrch zařídil i čtvrtý gól, který dal kapitán Angličanů Kane z penalty. Však také Sterlinga vyprovázel při střídání aplaus vyprodaného londýnského Wembley, zatímco zostuzení Šilhavého svěřenci po pětibrankové výprasku a předvedeném výkonu plném bezmoci a zmaru jen klopili hlavy.
Branky: 24. Sterling, 45. Kane (penalta), 62. a 68. Sterling, 84. Kalas (vlastní)

Slovensko-Maďarsko 2:0

Podstatně lepší vstup do ME měli Slováci, když v Trnavě zvítězili nad Maďarskem 2:0. Vedoucí branku domácích vstřelil v 82. minutě Ondrej Duda. Na konečných 2:0 upravil v 84. minutě Albert Rusnák.

Wales-Slovensko 1:0

Hapalova družina prohrávala po Jamesovu rychlém gólu na stadionu v Cardiffu už od 5. minuty. Jednadvacetiletý křídelník využil zaváhání obránce Pekarika a z hranice vápna prostřelil po zemi Dúbravku.
Na začátku druhé půle byl blízko vyrovnání Rusnák, ale jeho lob na poslední chvíli zneškodnil brankář Hennessey. V 75. minutě se blýskl Dúbravka, který chytil Wilsonovu prudkou střelu. Největší šanci zápasu pak promarnil v 84. minutě bývalý plzeňský útočník Ďuriš, jehož hlavičku z malého vápna vytáhl na brankové čáře Hennessey.
Sport.cz

Signature Realty
100% OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky Broker Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/917-2241
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

UNIGLOBE Enterprise Travel

blanka@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

** New - Air Service to Brno

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800 Ext: 1
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311

MEMBER OF:

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

Go, See, Experience